

Referat despre caracterele artei neolitice

Pictura neolitică a grotelor și adăposturilor din sud-vestul Spaniei prezintă asemănări surprinzătoare cu cea din nordul Africii sau cu cea din zona sahariana, care datează cam din aceeași perioadă. În era neolitică Sahara, care avea atunci o climă cu totul diferită de cea de azi, era cel puțin tot atât de populată ca oricare altă regiune de pe glob. Să fi existat într-adevăr contacte între populațiile celor două arii geografice, care prezintă atâtea analogii sub raportul stilului artistic? Nu se știe precis dacă o migrație de populații neolitice a avut loc din regiunea Spaniei înspre nordul Africii, sau dacă drumul acestei migrații nu a fost invers. În orice caz, la acea dată comunicarea între cele două continente era posibilă, plutele puteau străbate ușor cei 15 km ai strâmtoarei Gibraltar.

În pictura neolitică sud-africană, având propria ei evoluție tematică și stilistică, executată fiind între milenii al VII-lea și al III-lea î.e.n. surprinde puritatea și frumusețea animalului redat cu o autentică gingașie. Dar ceea ce această zonă artistică aduce nou în istoria culturii omenesci este faptul că sunt figurate aici și mituri, sunt traduse plastic concepte mai înalte și mai abstracte. Astfel sunt animalele simbolizând corpuri cerești (o prefigurare, o formă primară a zodiacului?); sau reprezentarea "elefantului-nor"; sau transcrierea plastică a unui mit al ploii prin linii ondulatorii descendente, ori prin "picături de ploaie" punctate pe imaginea corpului pachidermelor.

În Australia, în sfârșit, picturile începând din mileniul al III-lea î.e.n. și continuând în același stil până în prezent sunt legate de aceleași mituri cosmogonice care mai sunt încă vii și azi la populațiile bastinase cele mai înăpoeate.

Arta epocii neolitice se deosebește fundamental de arta paleoliticului superior. Este o artă de o amplă difuziune geografică; ceea ce se explică prin faptul că acum omul se deplasează la distanțe mari, a început să navigheze de-a lungul fluviilor și a coastelor, să facă schimburi de bunuri sau de diferite obiecte. (S-au găsit podoabe confecționate din scoici marine la o distanță de 200 km de mare). Asemănările frapante dintre picturile neolitice din Ana-tolia septentrională, cu cele din nordul Africii și cu cele din sud-estul Spaniei ne permit să presupunem că grupurile umane din aceste zone atât de îndepărtate unele de altele au venit în contact direct între ele, schimbând și idei și experiențe.

Arta neolitică este o artă care își mai păstrează încă anumite scopuri magice (scopuri care, în cimpul artei religioase, n-au dispărut până azi nici în marile religii). Dar acum picturile sunt aduse la intrarea grotelor, sunt scoase la lumină spre a fi privite și în afara momentelor și actelor de cult, pentru a da astfel o mai sporită satisfacție estetică privitorului. Este o artă de observație a mișcării, în special a mișcării omului; o artă a vivacității, a gestului, a activităților grupului, a scenelor de amploare, a vieții cotidiene. O artă de realism vizual, dar și de realism logic. O artă care știe să renunțe la asemănarea exterioară exactă în beneficiul ideii abstracte, intens și sugestiv comunicată prin procedeul stilizării, procedeu care, la populațiile agricole, va duce la o predominanță a geometrismului decorativ în ceramica și în alte produse. O artă care știe să sacrifice exactitatea

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

contururilor anatomice reale, pentru a putea obtine in schimb efecte bazate pe sugestivitatea senzatiei frapante.

Si, mai ales, este o arta care acorda cum am spus o neta preponderenta figurii omului, redat intr-o mare varietate de atitudini si de actiuni, individuale sau colective; actiuni a caror reprezentare urmareste sa-i puna in evidenta calitatile fizice si uneori chiar insusirile morale.